

סגן קולונל אינו עונה

הבלש נמוך-הקומה

נמשך בפעם הראשונה

במשימה חשובה

זה יכול לגרום למחשבה במדינת-ישראל? שאלה זו מטרידה את המומחים מומן. בדרך של אלימינציה (חילוק). ועל פי הנסיון המעשי, כבר נקבע מה אינו מביא את האדם הישראלי להתקוממות. לא כישלון בהכנה למלחמה. זה גורם, בסך הכל, לאדווה קטנה של התרגשות. לא עלייה מסחררת ביוקר-המחיה. קצת קלילות. קצת השמעות. וזה הכל. לא חשיפת פרשיות-שחיתות מזועזעות, שעלו לאורה במאות מיליוני לירות מפרי עמלו. זה, בסך-הכל, טוב לכמה מאמרים בעיתונות. לא מצוקה של בנייה-שכונות. זהו רק חומר לכמה תעלולי-פרסומת של עסקנים עדיניים ממדגת שנייה.

אם כן, מה? המומחים היו בטוחים שהתשובה טמונה בתיבה המהבנת. אם יעזו השילטונות לשר לול מן האורה את תוכניתו האהובה ביותר, הוא יעלה על הבריקאדות. עתה נתבררה גם תיקוה זו. התוכנית הורה השובה ביותר בטלוויזיה הישראלית — קולונלבו — הורדה מן המסך, כתוצאה מרשלנות שיגרתית. פשוט שכחו להזמין מלאי מספיק, ולא הבחינו באולת המלאי חקיים. יחד עם הסגן הנמוך והאינטליגנטי, בעל האישיות הכובשת-לב, הורדו גם כמה מעמיתיו, מקיבל-האוד ומקמילן. אבל המוני ישראל לא נהרו לרחובות. עכשיו נותרה, לדעת המומחים, אפשרות אחרונה אחת: כישלון לאומי במגיש הכדורגל, שיחריד את האורה הישראלי עד כדי-כך שיקום לקצקע את אושיות השיל-טון.

מיפלגות

ומשלח הצללים

גולדה מנשקת, אכן יורה, ספיר מארגן וריון תוקף משני האנפים גם יחד

האם קיימת בארץ ממשלת-צללים? המוסד המקורי של "ממשלת הצללים" קיים בבריטניה. זהו צוות של ראשי הארץ פוזיציה, שחילק בתוכו "תיקים" כמו בממ של האמיתית, כדי לאפשר להכריז להת מחות בשטחים השונים ולתפוס את מקומם של שרים, אם תגיע האופוזיציה לשילטון בבחירות הבאות. בארץ אין אופוזיציה מאוחדת. המסר גלת להגיע לשילטון. אמילו הליכוד הימני אינו מתימר לכך. לכן לא חקים "ממשלת צללים" למרות שמדיפעם צץ הרעיון. באחרונה דיבר על כך עוזר וייצמן, לפני החתו.

אולם בימים אלה קמה בארץ ממשלת צללים מסוג חדש, שאין לו תקדים בעולם: צוות של אנשי-שילטון שעבר, שהודחו מתפקידיהם, והחולמים על הדחת יורשיהם. חיצים ונשיקות. פינחס ספיר מנסה עתה להקים מחדש את הגוש המרכזי במפלגת-העבודה. התפוררות המפלגה, וסיעתה בכנסת, מכשירה את הקרקע לכך. אך סיכויי ההצלחה מוטלים בספק. ספיר טוב אינו שליט כלייכול, המסוגל לעורר מורא בלב הדוכסים והרוזנים הפיאודליים של המפלגה.

אבא אבן אינו מסוגל, מבחינת אופיו ומי עמדו, למאמץ שיטתי ממושך בכיוון זה. הוא מסתפק ביריית חיצים ביצחק רבין וביגאל אלון, מדיפעם. גולדה מאיר אינה פועלת בכיוון זה. יצחק רבין דואג להעניק לה את כל הכבוד האישי הדרוש כזו לשפק אותה. עתה עורכת גולדה באמריקה מסע-ניצחון, שבו משקיעה הממשלה מאמץ רב. נאמנה, שמ זה דינגי, שאותו היא שתלה בשגרירות בוויינגטון, עוזר בכך. כל עוד יכולה גול-דה לנאום, לנשק מנהיגים ולהיפגש עם נשיאים זרים, היא מרוצה. נותר משפך דיין. דבר החיפוכו, איש לא הישלה את עצמו שדיין יסלים עם הדחתו. היה ברור (המשך בעמוד 22)

הליכוד הקים מטה מיוחד למילחמה אישית

על הוצאותיו הכספיות של ראש הממש-לה בימים האחרונים. לידו תצות הגיע מידע על נגרייה ביפו, שבה עוסקים עתה בהכנת ריהוט חדש ויקר לחדר-השינה של ראש-הממשלה. בעניין זה נעזר תצות בכתיבה-חדשות של קול ישראל, חידושים לספר על כתבה שתכין אחד מהם בנושא זה, ואשר נפסלה לשידור על-פי הוראה מגבוה.

ציאו. ואומנם, רבין לא היה שותף לניהול המלחמה, אלא מונה לתפקיד מינהלי של איסוף כספים למען המאמץ המלחמתי. הליכוד עומד לטעון כי אדם שהתמוטט כבר שלוש פעמים, בעת שעמד במצבים קשים, אסכי כדרגות קושי שונות, אינו מסוגל לעמוד בראש מדינה, ויהיה סכנה של ממש אם תיקלע המדינה למלחמה.

שתי

מערכות-ריהוט

דבריו העוסקים באיסוף החומר, משונה העובדה, שראש-הממשלה משקיע כסף ציבורי רב בריהוט דירת-השרד שלו, מאחר שידוע כי קיבל מתנה מערכת-הדי-טים מושלמת העולה עשרות אלפי ליר-רות. מיהודי אמריקאי שאוחו הוא לא הכיר כלל.

לשנת הליכוד — מתנה זו, אשר ניתנה לרבין בעת שמונה כראש-ממשלה, שייכת למדינה, ואין כל צורך להשקיע עתה כספים בריהוט חדש.

בתגובותיו של בגין על דברי רבין עליו, אפשר היה להבחין ברמזים לקו חחדש שנוקט הליכוד כנגד ראש-הממשלה. "ל-רבין לא היה כדאי לבחור דווקא בשמו של עוזר וייצמן כדי לנגח אותנו," טען או בגין, והרמו — ברור: וייצמן ומיסמך-הממשלה. "בעוד שרבין טוען שאני נכס למעצר, אני לא יכול לטעון אותו דבר כלפיו, שגם הוא נכס למעצר," אמר בגין. "הבעיה היא שהוא גם אינו נכס למדינה."

ראש-הממשלה נקלע כבר בכנסת

חלוקת

תפקידים

אך לא רק בנושאי יציבותו הנפשית וכושר-עמידתו של ראש-הממשלה עומד הליכוד לתקוף את רבין, אלא גם בעניין הרצאותיו בארצות-הברית, בעת שתייה שם כשגריי.

משימת חשיפת הפרטים וההיבטים הנור-ספים לפרשה זו הוטלה על שני חברי-כנסת: עורך-הדין יורם ארידור מהרות, ויוזקאל פלומין מהליברלים.

באמנת ג'נבה קיים סעיף הקובע כי לש-ליה רישמי של מדינה למדינה אחרת, אסור לעבור באופן פרטי במדינה שאליה

המתישה-רבין!

לפחות פעמיים לסערת-רוחות בעת שעי-מד על דוכן הנואמים. אין צורך להיות חד-עין במיוחד כדי להבחין בתגובותיו. הוא מאבד את עשתונותו, פניו מסמקים והוסקים לזהטים כשאפילו חיוך עצבני אינו מצליח לכסות על ריגשותיו. לעיתים הוא כליך כועס, עד שבמקרים שבהם היו פרי למנטרים אחרים נותרים שאננים לחלוטין, הוא מטיח בחורה ביטויים כמו: "אל תבלבל את המוח!" או "אתה שקרן!" כל מקהלה של קריאות-ביניים גורמת לו להפסיק את הנואם ולאבד את החוט המקשר בין משפטיו.

הוא נשלה. עורך-הדין ארידור בודק עתה את הנושא על השלכותיו החוקיות והבני-לאומיות, ולאחר בדיקה זו תהיה טענת הליכוד כי ראש ממשלת ישראל עבר לא רק על חוקי מדינת ישראל, אלא גם על חוקים בינלאומיים, בעניין אותן הרצאות. ח"כ פלומין, שהוא רואה-חשבון במיקר-צוער, מסתפק בעבירותיו של רבין על חוקי מדינת ישראל. לפי מידע שאותו קיבל פלומין, לדבריו מקור מוסמך, הודיע רבין לשילטונות-המס בארצות-הברית כי הרצאותיו הן במיסגרת תפקידו הדיפלומטי, ולכן אין הוא חייב עליהן במס לא-מריקאים.

זה ימים רבות לא היו אנשי חרות מאושרים כמו בימים האחרונים, כשמתבונ-נים בהם במיסדרונות הכנסת הם נראים כאילו חזרו לימים הטובים שלהם, מת-קופת המחתרת. ממתקים סוד, שולחים חיוך מרמז, קריצה קלה, מתגודדים בפניות ומשמיעים חזאי-מישפטים מבטיחים. לאווירה זו של חרות נתפסו גם חברי הכנסת של הליברלים וע"מ המתונים יותר מהחרותניקים ואשר הצליחו להשי-תחרר כבר, בניגוד למנהיגי חרות, ממור-שת תקופת האצ"ל או הלח"י.

הליכוד שריו עתה בהכנת מערכה פרי-למנטרית ויציבורית נגד ראש-הממשלה יצי-חק רבין. זו תהיה מערכה אשר לא תבחל באמצעים, לא תחשב בנותנים פרלמנטר-ריים, ותהיה, לדברי מארגניה, חסרת-רחמים.

כשכינה יצחק רבין בשבוע שעבר את מנהיגי הליכוד, מנחם בגין, בתארים "מוצג ארכיאולוגי" ו"נכס למעצר" חשב, בתי-מימוחו הפוליטית, כי בזה חיסל חשבון עם ביטוי שהשמיע נגדו בגין בשבוע הקודם, ובו האשימו כ"חסרת-תבונה". רבין בחר לערוך את התקפתו האישיית על בגין דווקא בישיבה של מיספגת העי-בודה, שבה לא היה סיכוי שמישהו יקרא לעברו קריאת-ביניים או יפריע לו. אולם הידיעה הגיעה אל בגין עוד באותו לילה והוא החליט לקבוע בעצמו את שדה-המערכה נגד ראש-הממשלה, ובעיקר לקי-בוע את כלי-הנושק.

האות:

הפסקת העישון

עד היום היה בגין מטיל וטו על כל רעיון, בעיקר של ח"כ חיים לנדאו ומצ-

ליה-אופוזיציה מנחם יריד, אשר כוון לפגוע ברבין אישית. אולם בשבוע שעבר נתן בגין אור ירוק למיתקפה כוללת על יצחק רבין האיש.

עתה מתכוון הליכוד להעלות מעל בימת הכנסת, ועל גבי העיתונים, את כל עוונותיו הידועים והבלתי-יידועים של רבין, לשם כך חולקים בקרב הליכוד תפקידים, כאשר כל נושא-תפקיד דואג להכין את תוכנית-הקרב שלו כהלכה על-פי הכללים.

נראה שהמכה הגדולה ביותר תבוא דווי-שא מחוגי הליברלים, וייתכן כי אף מצד מנהיגי מיספגה זו, הדי"ר אלימלך רימלט. הליכוד טוען כי יש בידו מידע על הת-מוטטות נוספת של רבין, אשר התרחשה לפני כשלושה שבועות בלבד. לדברי אנשי המיסלגה הליברלית קיבל רבין שדר מגי-טיא ארצות-הברית ג'ראלד פורד, אשר חרגו וגרם לו להתמוטטות. אמו מסויים לנכונותה של ידיעה זו ניתן למצוא בעובדה שרבין חזר, סמוך לתאריך זה, לעשן, לאחר שהיה מעשן 80% סיגריות ליום.

גם כאשר אירעה ההתמוטטות המפורסמת של רבין, בתקופת רמטכ"לותו, ערב מיל-חמת ששת-הימים, זו שעליה דיבר מיסמך עוזר וייצמן, טענו או מקורביו של רבין כי זו היתה הרעלת ניקוטין. על מיסמך וייצמן אין הליכוד מתכוון לפסוח והכוונה היא להעלותו בפני הציבור, פעם נוספת, בתוספת פרטים חדשים.

על "התמוטטות" נוספת של מי שמכהן היום כראש-הממשלה עומד לדווח לציבור הישראלי, מעל במת הכנסת, ח"כ מנחם יריד. יריד יודע לספר כי בעת מילחמת יום-הכיפורים הוזמן רבין, כמו אלופים רבים אחרים, לשתב בבור הפיקוד. כשי-התברר לו המצב בחזיתות, הוא נבחל, נתקף פאניקה והפריע לעבודה. הרמטכ"ל דאג, רביאלוף דויד אלעזר, ביקש ממנו לעזוב את המקום וכשסירב רבין, נתן "דוד" הוראה לשני שוטרים צבאיים לה-

רגישות

מופרזת

חוסר-הניסיון ורגישותו הרבה של ראש-הממשלה כלפי פגיעות בו יעשו בר-וודאי את מלאכת מילחמתו של הליכוד ברבין קלה ביותר.

החיצים שאותם היה ראש-הממשלה הי-ראשון, דויד בן-גוריון, שולח בבגין, הפכו כבר לקלאסיקה במילון הפרלמנטרי. בן-גוריון סירב בתוקף לקרוא לבגין בשמו, וכאשר היה חייב להתייחס אליו, היה מש-תמש בביטויים כמו: "האיש היושב ליד-חברי-הכנסת בדר."

אולם למרות היריבות בין שני אישי-אלה, העריך בגין את בן-גוריון — העש-רבה שאינה קיימת אצלו לבני יצחק רבין.

בתקופת בן-גוריון לא היה עולה בדעת חרות — או כל מיספגה אופוזיציונית אחי-רת — להכין תוכנית מפורטת למילחמה אישית בראש-הממשלה, מתוך מגמה אחת בלבד: להביא אותו לידו איבוד-עשתונות והתמוטטות. "כדי שהעם כולו יראה איזה מין ראש-ממשלה יש לו," כפי שהתבטא אחד ממכיו המערכה הכוללת הזאת, מנ-חם יריד, נציג שכונת-התיקוה בכנסת.

בארץ טען רבין כי הרצאותיו היו עיסוק פרטי, ולכן לא חייבו אותו שלטונות מס-ההכנסה הישראלי במס עליהן, מאחר שיר-עו כי עבור הרצאות פרטיות מחייבים שילטונות האוצר האמריקאיים במס, והסכם בין ישראל לארצות-הברית קובע שאין לגבות מס פעמיים.

פלומין הגיש לפני חודשים רבים שאיל-תה לשר-החוז, השר שהיה ממונה על רבין בעת שתיקה כשגריי. לפני חודשיים

את

יוסי ינאי

שם פלומין לב כי השאילתה המסויימת הזאת נעלמה מרשימת השאילתות וביקש לחדש אותה. עד היום לא נענתה השאילתה. במיסגרת התוכנית החדשה של הליכוד עומד פלומין לבקש מיושב-ראש הכנסת לדרוש משרי-החוז תשובה, וכן להגיש שאילתה זהה מדי-שבוע.

צוות מיוחד של הליכוד, בראשותו של משה ניסים, עמל עתה על גיוס מידע